

Beste bezoeker,

Joepie! Lente! En wat voor één! Roze, paarse, gele en witte bloemen in alle schakeringen lokken de bezoekers dichterbij in de Magnoliaweide. Hopelijk gooit late nachtvorst geen roet in het eten want het spektakel is sowieso van korte duur. Gelukkig gaan niet alle bloemen tegelijkertijd open. Geniet ervan met volle teugen. Deze fiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Acer sempervirens*: *sempervirens* betekent altijdgroen. En dat zie je niet vaak bij een Esdoorn dus dit is een goede naamkeuze voor deze soort uit de bergen van Griekenland en Turkije. Gelet op zijn oorsprong is hij maar matig winterhard, maar hier op deze beschutte plaats op de binnenkoer doet hij het goed. In een strenge winter verliest hij wel zijn blad. Met zijn vroege geelgroene bloemen brengt hij de lente op de binnenkoer. Ook bijen en hommels zijn blij met het extra nectar- en pollenaanbod. Het donkergroene drielobbige blad voelt hard aan eens het volgroeid is. De jonge blaadjes daarentegen ontluiken zacht en frisgroen. In de natuur werken de stugge, oude twijgjes als afweer tegen het grazen door geiten zodat binnenin nieuw blad kan ontwikkelen

2: *Magnolia 'Yellow Fever'*: Alle gele *Magnolia*'s hebben hun gele kleur te danken aan *Magnolia acuminata*. Ken Durio (Louisiana, USA) kruiste deze met *M. denudata* en registreerde de cultivar in 1980 onder de naam 'Yellow Fever'. De gesloten bloemknoppen zijn diepgeel. Bij het openen vertonen de bloemen soms een rozige zweem aan de basis. Eens open bleken ze snel af tot crème geel. De grote, geurende, opstaande bloemen kunnen een doorsnede van 20 cm bereiken. De bloei verschijnt voor het blad en iets later dan bij *Magnolia denudata* waardoor de bloemen meestal van vorstschade gespaard blijven.

3: *Magnolia cylindrica*: Deze *Magnolia* werd pas in 1925 ontdekt in het oosten van China. De witte, opstaande bloemen hebben een roze basis en verschijnen net als bij alle vroegbloeiende *Magnolia*'s voor het blad. De bloemen hebben 3 kleine, kelkbladachtige tepalen aan de buitenzijde en 6 grote, lepelvormige tepalen. We spreken van tepalen of bloemdekblaadjes omdat er bij *Magnolia*'s geen sprake is van kelk- en kroonblaadjes. Dit is typisch voor de vroegste bloemplanten in de evolutie, net als de talrijke meeldraden en stampers die spiraalsgewijs zijn ingeplant.

4: *Cercis chinensis*: De Chinese judasboom heeft zijn herkomstgebied in China en Japan waar hij tot een echte boom kan uitgroeien. Bij ons blijft het een struik. Hij is gekend voor zijn dieproze tot paarse bloemen die bloeien op het kale hout en soms zelfs op de stam. Na de bloei pronkt hij met zijn unieke niervormige bladeren die mooi verkleuren in de herfst. Volgens een legende verwijst de vorm van de bladeren van de Judasboom naar de zilveren munten die Judas ontving voor zijn verraad van Jezus. Hij zou zich ook opgehangen hebben aan een Judasboom (niet die uit China natuurlijk maar de Mediterrane *Cercis siliquastrum*).

5: *Acer palmatum 'Katsura'*: Deze kleurrijke dichtvertakte tot 3 meter hoge Japanse esdoorn ontluikt met oranjegele bladeren die in de zomer goudgroen worden en in de herfst oranje tot felrood verkleuren. De jonge donkerrode twijgen contrasteren mooi met het blad. Hij staat momenteel in bloei met piepkleine rode bloemetjes.

6: *Rhododendron tatsienense*: In dit perk staan de lepidote of geschubde Rododendrons gegroepeerd. Als je de bladeren van deze Chinese *Rhododendron* goed bekijkt zie je zowel aan de bovenzijde als aan de onderzijde allemaal kleine puntjes: dat zijn de minuscule schubbetjes. Je ziet ze ook heel duidelijk op de bloemsteel. De lichtroze, breed trechtvormige bloemen zijn klein en staan in clusters bijeen. De roze meeldraden geven de plant iets stekeligs.

7: *Magnolia 'Red as Red'*: Deze zeer bloemrijke *Magnolia* ontstond in Nieuw-Zeeland waar Ian Baldick *M. 'Pickard's Ruby'* kruiste met *M. 'Vulcan'*. Dit gaf deze mooi opstaande, wat bolle, Bourgogne-rode bloemen die evolueren naar donkerroze. De boom met vrij compact silhouet wordt maximum 5 meter hoog en is dus zeer geschikt voor in de tuin.

8: *Pyrus pyrifolia*: De Nashipeer, Zandpeer of Aziatische peer is een perensoort, die van nature voorkomt in het oosten van Azië, waar hij veel wordt gekweekt voor zijn eetbare vruchten. De sappige vruchten hebben de vorm van appels en daarom worden ze ook wel appelperen genoemd. We hebben de peren van ons exemplaar voorlopig nog niet geproefd maar we houden het boompje in de gaten in de herfst. Ondertussen genieten we van de witte perenbloesem. Het soortepitheton *pyrifolia* betekent 'met blad zoals bij peer': dat komt dan goed uit ;-)

9: *Prunus verecunda 'Autumn Glory'*: Deze Kerselaar is vooral gekend voor zijn rode bladverkleuring in de herfst maar de massa's roze bloemen mogen er zeker ook wezen al is de bloesem van korte duur. Collingwood Ingram (1880-1981), een vermaard plantenspecialist vooral gekend voor zijn werk met Japanse kerselaars, kreeg zaden uit Korea (Changdeog Park) in 1929 en één zaailing kleurde prachtig rood in de herfst: dit werd 'Autumn Glory'.

10: *Prunus 'Shirotae'*: *Shirotae* is de Japanse benaming voor een wit textiel, gemaakt van bastvezels van *Broussonetia papyrifera*. Deze sierkers is hiernaar vernoemd, omdat de bloemen - net als dit textiel - perfect wit zijn en zijdezacht aanvoelen. Zoals je ziet wordt het een zeer brede boom wat het net leuk maakt om er onder te gaan staan en van hieruit te genieten van een hemel vol bloemen. De bloemen zijn halfgevuld wat wil zeggen dat een deel van de meeldraden evolueerden tot bloemblaadjes. Ze kunnen tot 5 cm in diameter worden en de geur doet denken aan geplette amandelen.